

การศึกษาปัญหาการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างในจังหวัดตรัง

A study of the problems of collecting land and buildings in Trang Province

พิทักษ์พงษ์ ชัยคช

Phithakphong Chaikhot

คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น

Faculty of Law Western University

Corresponding Author. E-mail: westerntrang@gmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษาปัญหาการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างในจังหวัดตรังครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาหลักการทั่วไปของการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างในจังหวัดตรัง เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างในจังหวัดตรัง และเพื่อศึกษาแนวทางมาตรการที่เหมาะสมในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างในจังหวัดตรัง เพื่อหาแนวทางที่เหมาะสมมาเสนอแนะในการแก้ไขกฎหมายของประเทศไทยให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น จากการศึกษาพบว่ากฎหมายภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างตามร่างพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562 เป็นกฎหมายจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างที่มายกเลิกและทดแทนภาษีบำรุงท้องที่และภาษีโรงเรือนและที่ดินเดิมที่ใช้กันมาหลายสิบปี เป้าหมายของกฎหมายภาษีที่ดินฯ คือการส่งค่านาวิธีการจัดเก็บให้คิดในอัตราที่ทันสมัย เป็นปัจจุบัน เก็บภาษีได้ครบครอบคลุม ไม่ลักลั่น และลดการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ก็มิได้สามารถทำให้ปัญหาการบังคับใช้กฎหมายภาษีท้องถิ่นเดิมนั้นหมดไปเนื่องจากเมื่อพิจารณาแล้วพบว่า กฎหมายภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างโดยเฉพาะร่างบทบัญญัติว่าด้วยลักษณะของทรัพย์สินที่ไม่ต้องเสียภาษี หรือบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการให้อำนาจผู้บริหารท้องถิ่นในการออกประกาศยกเว้นหรือลดภาษีให้แก่ประชาชนนั้น มีความไม่ชัดเจนในตัวของบทบัญญัติของกฎหมาย เกิดปัญหาการตีความข้อกฎหมายหลายประการ อาทิเช่น ปัญหาการตีความบทบัญญัติว่าด้วยทรัพย์สินที่ไม่ต้องเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ตามที่บัญญัติไว้ในร่างมาตรา 5(3) และมาตรา 5 (9) ปัญหาเรื่องประกาศยกเว้นหรือลดภาษี ตามร่างมาตรา 40 และปัญหาเกี่ยวกับการใช้ดุลพินิจของผู้บริหารท้องถิ่นในการพิจารณาลดหรือยกเว้นภาษีตามร่างมาตรา 41 และ มาตรา 42 ซึ่งไม่ได้กำหนดขอบเขตการใช้ดุลพินิจของเจ้าพนักงานไว้ชัดเจน เป็นต้น

คำสำคัญ : กฎหมาย; ผู้จัดเก็บภาษี; ฐานภาษี; มูลค่าของที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง

Abstract

This study of the problem of land and buildings collection in Trang Province. Have a purpose to study the general principles of land and buildings taxation in Trang Province. To study the problem of taxation Land and building in Trang Province And to study appropriate measures for the collection of land and buildings tax in Trang Province To find suitable ways to suggest amendments to the laws of Thailand to be more appropriate. The study found that The Land and Buildings Tax Act, according to the Land and Buildings Tax Act, B.E. 2019, is a land and building taxation law that repeals and replaces the original local maintenance tax and land and land tax that has been used for many decades. Objectives of the Land Tax Law That is, by adjusting the collection method to think at an up-to-date rate, collecting

comprehensive taxes, not stealing, and reducing the use of the official's discretion, it cannot eliminate the original local tax law enforcement problem, since after considering that Land and Building Tax Law, specifically draft provisions on the nature of non-taxable property. Or provisions relating to the authority of local administrators to issue tax exemption or reduction announcements to the people There is unclear the provisions of the law. There are several legal interpretations such as the problem of interpreting the provisions on non-taxable property, land and buildings. In accordance with Draft Section 5 (3) and Section 5 (9), the issue of tax exemption or reduction under Draft Section 40 and the issue of exercising the discretion of local administrators in considering tax reduction or exemption under Draft Section 41. and Section 42, which does not clearly specify the scope of the judgment of the official

Keywords : Law; Tax collector; Tax base; The value of land and buildings

บทนำ

จังหวัดตรังเคยเป็นเมืองเศรษฐกิจชั้นนำของภาคใต้(หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ, 2556) เคยถูกยกระดับให้อยู่ใน 12 เมืองต้องห้ามพลาต ซึ่งมีจังหวัดตรังมีประชากรกว่า 638,746 คน มีทรัพยากรที่สำคัญ ได้แก่ ยางพารา, ปาล์มน้ำมัน, สัตว์ทะเล, แร่ และรังนก นอกจากนี้ยังมีสถานที่ท่องเที่ยว เขา ป่า นา เล ซึ่งสร้างรายได้เข้ามาสู่จังหวัดตรังไม่น้อย แต่เมื่อมองอีกมุมการจัดเก็บภาษีของภาพรวมในจังหวัดยังมีรายได้น้อยมาก ซึ่งภาษีเป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญของประเทศ โดยรัฐบาลที่ต้องจัดเก็บภาษีจากประชาชนเพื่อนำเงินภาษีไปใช้จ่ายในการพัฒนาประเทศและยกระดับความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดีขึ้นโดยรัฐบาลจะทำการจัดสรรเงินภาษีไปใช้จ่ายในกิจกรรมต่างๆ อาทิ การจัดการดูแลและส่งเสริมสาธารณสุข การศึกษา เกษตรกร อุตสาหกรรม การสื่อสารพลังงาน การพาณิชย์และ การรักษาความมั่นคงของประเทศ ทั้งนี้ เทศบาล และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงาน ทำหน้าที่จัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ซึ่งประกอบไปด้วย ภาษีป้าย ภาษีโรงเรือน และที่ดิน เป็นต้น ซึ่งปัญหาที่พบส่วนใหญ่ คือ ฐานภาษีมีค่ารายปีซ้ำซ้อนกับภาษีเงินได้ และต้องใช้ดุลพินิจในการประเมินภาษี และอัตราภาษีโรงเรือนที่สูงเกินไป 12.5% (กริธา เอี่ยมสกุล และคณะ, 2559)

สำหรับกฎหมายภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างเป็นภาษีทรัพย์สินประเภทหนึ่งจัดเก็บจาก ฐานราคาที่ดิน และสิ่งปลูกสร้างการจัดเก็บภาษีดังกล่าวเป็นแนวคิดของการปฏิรูปที่ดินที่เกิดขึ้นเนื่องจากเหตุผลสำคัญหลายประการไม่ว่าจะเป็นเหตุผลที่ว่าพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พ.ศ. 2475 และพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. 2508 ได้ใช้ข้อบังคับมาเป็นเวลานานการจัดเก็บภาษีตามกฎหมายทั้ง 2 ฉบับจึงไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบันซึ่งหากมีการเปลี่ยนแปลงโดยมีการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีและลดการใช้ดุลพินิจ ของเจ้าหน้าที่ในการจัดเก็บภาษีอีกด้วย (กลุ่มนโยบายการคลังและพัฒนารายได้สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น, 2562)

นอกจากนี้การถือครองที่ดินในปัจจุบันมีการกระจุกตัวอยู่ที่คนส่วนน้อยโดยไม่ได้ใช้ประโยชน์ในที่ดินอย่างแท้จริง แต่หากมีการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างแล้ว อาจช่วยเพิ่มความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจ

ลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจของคนในสังคม ลดปัญหาการเก็งกำไร หรือการกระจุกตัวของ การถือครองที่ดิน ในประเทศไทย อีกทั้ง การจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดินและภาษีบำรุงท้องที่แบบเดิมซึ่งองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นหลายแห่ง จัดเก็บภาษีได้น้อยแต่หากมีการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง จะช่วยเพิ่มรายได้ ให้กับองค์กรส่วนปกครองท้องถิ่น (ศุภลักษณ์ พินิจภูวดล, 2563)

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้ศึกษาต้องการศึกษาปัญหาการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างในจังหวัดตรัง เพื่อศึกษาหลักการทั่วไปของการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างในจังหวัดตรัง เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการจัดเก็บภาษี ที่ดินและสิ่งปลูกสร้างในจังหวัดตรัง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาหลักการทั่วไปของการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างในจังหวัดตรัง
2. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างในจังหวัดตรัง
3. เพื่อศึกษาแนวทางและมาตรการที่เหมาะสมในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างในจังหวัดตรัง

กรอบแนวคิดการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งเน้นศึกษาแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับปัญหาการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างในจังหวัดตรัง รวมถึงผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการสัมภาษณ์ประชากรกลุ่มตัวอย่างในเชิงลึก อันประกอบด้วย 4 กลุ่มหลัก ได้แก่ กลุ่มที่ 1 คือ กลุ่มตัวอย่างจากประชาชนทั่วไป/ที่เสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง กลุ่มที่ 2 คือ กลุ่มตัวอย่างจากผู้ประกอบกิจการที่เสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง กลุ่มที่ 3 คือ กลุ่มตัวอย่างจากเจ้าหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง กลุ่มที่ 4 คือ กลุ่มตัวอย่างจากนักวิชาการด้านกฎหมาย เป็นต้น

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยศึกษาเอกสารจากตัวบท กฎหมาย ตำราทางวิชาการ งานวิจัย บทความจากวารสารหรือนิตยสารทางกฎหมาย เอกสารประกอบการสัมมนา สถิติ ข้อมูลจากเว็บไซต์ทางอินเทอร์เน็ตทั้งของประเทศไทยและของต่างประเทศเกี่ยวกับกระบวนการตรา กฎหมาย ประกอบกับการสัมภาษณ์เชิงลึกประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย 4 กลุ่มหลัก ๆ ได้แก่ กลุ่มที่ 1 คือ กลุ่มตัวอย่างจากประชาชนทั่วไป/ที่เสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง กลุ่มที่ 2 คือ กลุ่มตัวอย่างจากผู้ประกอบกิจการที่เสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง กลุ่มที่ 3 คือ กลุ่มตัวอย่างจากเจ้าหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง กลุ่มที่ 4 คือ กลุ่มตัวอย่างจากนักวิชาการด้านกฎหมาย

ผลการวิจัย

1. การจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างในจังหวัดตรัง

พระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562 เป็นต้นไป ส่วนการจัดเก็บภาษีสำหรับที่ดินและสิ่งปลูกสร้างตามพระราชบัญญัตินี้ จะเริ่มใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2563 เป็นต้นไป

พระราชบัญญัติฉบับนี้ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจจัดเก็บภาษีจากที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างที่อยู่ในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น และให้เป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นมีที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างบางประเภทที่ได้รับยกเว้นจากการจัดเก็บภาษีตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งรวมถึง ทรัพย์สินส่วนกลางที่มีไว้เพื่อใช้หรือเพื่อประโยชน์ร่วมกันสำหรับเจ้าของร่วมตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด ที่ดินอันเป็นสาธารณูปโภคตามกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรที่ดิน ที่ดินอันเป็นพื้นที่สาธารณูปโภคตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และกำหนดเพิ่มเติมได้โดยออกเป็นกฎกระทรวง

การจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างตลอดจนปัญหาและอุปสรรคในการชำระภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างในจังหวัดตรังของประชาชนถูกจัดว่าเป็นภาษีชนิดหนึ่งโดยจัดเก็บกับทรัพย์สินเฉพาะอย่าง ซึ่งตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาได้มีการเรียกร้องให้มีการแก้ไขมาโดยตลอด ทั้งนี้ ในอดีตภาษีที่จัดเก็บบนฐานของทรัพย์สินนั้นมีอยู่ 2 ประเภท กล่าวคือ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน และภาษีบำรุงท้องที่ โดยได้มีการเสนอให้มีการยกเลิกหรือปฏิรูปมาโดยตลอดเพื่อให้มีกฎหมายชนิดเดียวคือ ภาษีโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้าง โดยในเดือนมีนาคม 2562 ได้มีการยกเลิกกฎหมายภาษีทั้งสองประเภทดังกล่าวข้างต้นและประกาศใช้ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างแทน การที่ภาษีดังกล่าวได้รับการสนใจจากทุกภาคส่วนของสังคมนั้นก็เนื่องด้วยกฎหมายดังกล่าวนี้อาจจะก่อให้เกิดผลกระทบมาก เจ้าหน้าที่ขาดความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านเทคโนโลยีและสารสนเทศ เจ้าหน้าที่ที่จัดทำฐานข้อมูลและระบบแผนที่ภาษีไม่ใช่ผู้จบในสาขาโดยตรง การจัดเก็บรายได้ไม่ถูกต้องและครบถ้วนตามกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ หลักเกณฑ์และหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง

2. สภาพปัญหาการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างในจังหวัดตรัง

กฎหมายการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างในจังหวัดตรัง ตาม พระราชบัญญัติภาษีที่ดิน พ.ศ.2562 มาตรา 21 ให้มีคณะกรรมการภาษีที่ดินฯ และสิ่งปลูกสร้างประจำจังหวัด มีหน้าที่ประการสำคัญคือให้ความเห็นชอบ กรณี อปท. ประสงค์จะจัดเก็บภาษีในอัตราที่สูงกว่าอัตราภาษีที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา และเห็นชอบลดภาษี หรือยกเว้นภาษีนั้นเห็นด้วยตามกฎหมายนี้ ทั้งนี้เพื่อมิให้ อปท. ใช้อำนาจเกินกว่าที่กฎหมายบัญญัติ โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

กฎหมายการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างเป็นกฎหมายที่ดี แต่ในทางปฏิบัติเจ้าหน้าที่จะต้องรอบคอบ ระมัดระวังในการประเมินภาษีให้ถูกต้อง หลักประเมินใช้แนวทางของกรมสรรพากร ถือเป็นแนวทางที่ดี และเท่าเทียมกัน แต่ความสามารถในการเสียภาษีแต่ละคนแตกต่างกัน บางคนมีทรัพย์สินมากแต่อาจจะมียาได้ประโยชน์ จะเกิดปัญหาในการจัดเก็บของเจ้าหน้าที่

ความพร้อมในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างตามพระราชบัญญัติภาษี ภาษีไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบันและทำให้เกิดความไม่เป็นธรรมต่อผู้เสียภาษีปัญหาในการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นที่สำคัญได้แก่ ด้านนโยบาย ด้าน ระเบียบกฎหมาย ด้านการจัดการ ด้านบุคลากร ด้านเครื่องมืออุปกรณ์และเทคโนโลยี ด้าน กระบวนการในการเสียภาษี ด้านการประชาสัมพันธ์ และด้านความรู้ความเข้าใจของประชาชน ซึ่งเป็นตัวแปรหลักที่มีผลต่อการจัดเก็บภาษีท้องถิ่น ปัญหาความไม่ชัดเจนของกฎหมายทำให้เกิดปัญหาในการตีความกฎหมาย มีอยู่ 3 ส่วน คือ ประเด็นแรก ปัญหาจากความไม่ชัดเจนของกฎหมาย ได้แก่ การตีความในกรณี โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น และกรณีที่ดินต่อเนื่องกับโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ ซึ่งเจ้าหน้าที่และ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ทำให้เกิดความไม่เป็นธรรมในทางปฏิบัติเกิดช่องโหว่ของข้อกฎหมาย ปฏิบัติได้ยาก และประชาชนผู้เสียภาษีเข้าใจไม่ตรงกันส่งผลให้มองว่าท้องถิ่นเอาเปรียบประชาชน ประเด็นที่สอง คือการใช้อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีผลต่อการ ประเมินค่ารายปีและการลดหย่อน และประเด็นที่สาม การกำหนดอัตราภาษีไม่เหมาะสมสอดคล้อง กับสภาพพื้นที่ที่เปลี่ยนแปลง ทั้งจำนวนอัตราภาษี การจัดเก็บที่ซ้ำซ้อนกับภาษีประเภทอื่น ราคาเช่ามาตรฐานกลางไม่เป็นปัจจุบัน

กฎหมายการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างมีความสำคัญเนื่องจากปัจจุบันยังมีการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างยังจัดเก็บภาษีและยังมีผู้ไม่เสียภาษีอีกมาก

กฎหมายการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างควรมีการจัดเก็บโดยใช้ในระบบคอมพิวเตอร์ LTAX 3000 และ LTAX CIS ของกรมส่งเสริมปกครองท้องถิ่นถือว่ามีประสิทธิภาพสามารถจัดเก็บได้ครอบคลุมพื้นที่อย่างมากบทบาทของรัฐเพื่อควบคุมกฎหมายการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างถือว่าเป็นแนวคิดทฤษฎีที่ดีมีประโยชน์อย่างมากแต่รัฐต้องบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจังและต่อเนื่องรัฐบาลต้องบังคับกฎหมายอย่างจริงจังกับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อเป็นรายได้ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผลดีต่อประเทศ เพราะสามารถเพิ่มรายได้ให้กับประเทศ

3. แนวทางและมาตรการที่เหมาะสมในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างในจังหวัดตรัง

พบว่าปัญหาสำคัญคือ (1) ปัญหาความไม่ชัดเจนของกฎหมายทำให้เกิดปัญหาในการตีความกฎหมาย (2) กิจการบางประเภทไม่จัดเก็บภาษีเนื่องจากจะกระทบฐานเสียง (3) การบริหารจัดการขาดรูปแบบตามที่กฎหมายและหนังสือสั่งการกำหนด (4) ระบบแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินไม่สมบูรณ์ (5) เจ้าหน้าที่ขาดความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านเทคโนโลยีและสารสนเทศ และ (6) ผู้ประกอบการบางรายไม่เข้าใจกฎหมายทำให้คิดว่าไม่ได้รับความเป็นธรรม

การที่มอบอำนาจให้ท้องถิ่นเช่น เทศบาล ซึ่งทำให้มีขนาดใหญ่ขึ้นและการที่ท้องถิ่นมาจัดเก็บจึงก่อเกิดรายได้จากทุกคนในสังคม ทั้งนี้ ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างนั้น

ประการแรก สอดรับกับหลักเรื่องความสามารถในการเสียภาษี คือ ผู้ที่มีทรัพย์สินมากย่อมแสดงถึงความมั่งคั่งร่ำรวยย่อมต้องมีความสามารถเสียภาษีมากได้

ประการที่สอง สอดรับกับหลักผลประโยชน์ เช่น ในด้านสาธารณูปโภค การศึกษา เป็นต้น ตัวอย่างเช่น คนรวยใน New York มักจะย้ายไปอยู่ประเทศที่มีภาษีที่ดินสูงเพราะจะได้รับการศึกษาที่ดี ซึ่งสะท้อนได้ว่าผู้ที่ได้รับผลประโยชน์โดยตรงจากการเสียภาษีก็ยินดีที่จะจ่าย แต่ว่าหากไม่มีจ่ายก็จะเกิดกรณีที่ว่าพื้นที่ที่เจริญจะมีภาษีสูง ส่วนพื้นที่ที่ไม่เจริญก็จะมีภาษีในอัตราต่ำ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับนโยบายที่จะพัฒนาประเทศ

กฎหมายการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างสำคัญมากเพราะเป็นการจัดเก็บภาษีเพื่อนำมาบริหารจัดการพัฒนาในด้านต่างๆของประเทศการจัดเก็บภาษีในจังหวัดต่างและหรือพื้นที่แต่ละท้องที่ควรมีความแตกต่างกันในรายละเอียดโดยเฉพาะอัตราฐานภาษีควรมีความแตกต่างกันเนื่องจากในแต่ละพื้นที่มูลค่าหรือราคาของที่ดินและสิ่งปลูกสร้างนั้นมีความแตกต่างกันประกอบกับลักษณะของการใช้ประโยชน์ก็แตกต่างกันรัฐควรออกกฎหมายเพื่อควบคุมการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างนั้นส่วนมากจะผลักภาระให้กับประชาชนในการยื่นแบบและเสียภาษีเมื่อใครฝ่าฝืนก็จะเป็นความผิด ซึ่งในหลักการดังกล่าวไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งโดยเห็นว่ารัฐควรที่จะเป็นผู้มีภาระในการตรวจสอบและบริการในการจัดเก็บมากกว่านี้

อภิปรายผลการวิจัย

ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างถูกจัดว่าเป็นภาษีชนิดหนึ่งโดยจัดเก็บกับทรัพย์สินเฉพาะอย่าง ซึ่งตลอดระยะที่ผ่านมาได้มีการเรียกร้องให้มีการแก้ไขมาโดยตลอด ทั้งนี้ ในอดีตภาษีที่จัดเก็บบนฐานของทรัพย์สินนั้นมีอยู่ 2 ประเภท กล่าวคือ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน และภาษีบำรุงท้องที่ โดยได้มีการเสนอให้มีการยกเลิกหรือปฏิรูปมาโดยตลอดเพื่อให้มีกฎหมายชนิดเดียวคือ ภาษีโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้าง โดยในเดือนมีนาคม 2562 ได้มีการยกเลิกกฎหมายภาษีทั้งสองประเภทดังกล่าวข้างต้นและประกาศใช้ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างแทน การที่ภาษีดังกล่าวได้รับการสนใจจากทุกภาคส่วนของสังคมนั้นก็เนื่องด้วยกฎหมายดังกล่าวนี้อาจจะก่อให้เกิดผลกระทบมาก การที่มอบอำนาจให้ท้องถิ่นเช่น เทศบาล ซึ่งทำให้มีขนาดใหญ่ขึ้นและการที่ท้องถิ่นมาจัดเก็บจึงก่อเกิดรายได้จากทุกคนในสังคม (ศุภลักษณ์ พินิจภูวดล, 2563)

1) สอดรับกับหลักเรื่องความสามารถในการเสียภาษี คือ ผู้ที่มีทรัพย์สินมากย่อมแสดงถึงความมั่งคั่งร่ำรวยย่อมต้องมีความสามารถเสียภาษีมากได้

2) สอดรับกับหลักผลประโยชน์ เช่น ในด้านสาธารณูปโภค การศึกษา เป็นต้น ตัวอย่างเช่น คนรวยใน New York มักจะย้ายไปอยู่ประเทศที่มีภาษีที่ดินสูงเพราะจะได้รับการศึกษาที่ดี ซึ่งสะท้อนได้ว่าผู้ที่ได้รับผลประโยชน์โดยตรงจากการเสียภาษีก็ยินดีที่จะจ่าย แต่ว่าหากไม่มีจ่ายก็จะเกิดกรณีที่ว่าพื้นที่ที่เจริญจะมีภาษีสูง ส่วนพื้นที่ที่ไม่เจริญก็จะมีภาษีในอัตราต่ำ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับนโยบายที่จะพัฒนาประเทศ

กฎหมายที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง เป็นกฎหมายใหม่ที่มาแทนกฎหมายว่าด้วยภาษีโรงเรือนและที่ดิน และกฎหมายว่าด้วยภาษีบำรุงท้องที่ โดยกฎหมายฉบับใหม่มีจุดมุ่งหมายในการช่วยลดความเหลื่อมล้ำในสังคมและเพิ่มการกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่น เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) จะเป็นผู้จัดเก็บภาษีโดยมีรัฐบาลเป็นผู้ดูแล ซึ่งหากมีการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างได้จริง ก็จะเป็นการเพิ่มรายได้

ให้กับ อปท. เพื่อนำไปใช้พัฒนาท้องถิ่นในด้านสังคมอื่นๆ ต่อไป นอกจากนี้การเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างยังสามารถลดการถือครองที่ดินเพื่อการเก็งกำไรในตลาดอสังหาริมทรัพย์อีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1) ควรมีการประชาสัมพันธ์ถึงขั้นตอน กระบวนการ วัน เวลาสถานที่และอัตราในการจัดเก็บภาษีให้ชัดเจน โดยประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง หลากหลาย ช่องทาง และประชาสัมพันธ์ไปพร้อมกับการจัดกิจกรรมในพื้นที่และรัฐบาลควรจูงใจและสร้างความชัดเจน ในการออกกฎหมายและนำกฎหมายภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างออกใช้

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1) กฎหมายการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างในจังหวัดตรงควรศึกษาประเด็นความพร้อมในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างอีกครั้ง ในช่วงที่กฎหมายได้ถูกประกาศใช้และควรศึกษากฎหมายในการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นที่เหมาะสมขององค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อนำไปปรับปรุงกฎหมายการจัดเก็บภาษีให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันและควรศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อหาแนวทางในการดำเนินงานที่เหมาะสมกับองค์การบริหารส่วนตำบลต่อไป

เอกสารอ้างอิง

กรีธา เอี่ยมสกุล, สมบัติ พันธิวิศิษฐ์, จรินทร์ เทศวานิช, สมศักดิ์ เปรียบพร้อม. (2559). การวิเคราะห์การกระจายการถือครองที่ดินในภาคเกษตรกรรมของไทย. *วารสารศรีนครินทรวิโรฒวิจัยและพัฒนาสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 8(15),1-18.

กลุ่มนโยบายการคลังและพัฒนารายได้สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น (2562). *คู่มือปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562*. กรุงเทพมหานคร : กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น.

หนังสือพิมพ์ไทย. (2556). *การศึกษาวิจัยของสถาบันพัฒนาสยามในเรื่องเกี่ยวกับรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น*. สืบค้นเมื่อ 11 มีนาคม 2562, จาก <https://www.thairath.co.th/content/384677>.

ศุภลักษณ์ พินิจภูวดล. (2563). *กฎหมายภาษีอากร*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ วิญญูชน.

ศุภลักษณ์ พินิจภูวดล. (2563). *คำอธิบายกฎหมายภาษีโรงเรือนและที่ดิน*. กรุงเทพมหานคร: วิญญูชน.